

Верховний
Суд

ОГЛЯД РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ

За період з 15.07.2019 по 19.07.2019

2019/26

Дата прийняття:	16/07/2019
Дата набуття статусу остаточного:	16/10/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод.
Назва:	CASE OF JÚLÍUS ÞÓR SIGURÞÓRSSON v. ICELAND (Application no. 38797/17)
Зміст:	<p>Справа стосувалася засудження заявника за порушення конкурентного законодавства під час його роботи у відділі продажів компанії, яка займається виготовленням обладнання.</p> <p>2014 року поліція провела розслідування щодо цінової змови між трьома компаніями – виробниками обладнання. Примітно, що під час розслідування, працівники правоохоронних органів отримали дозвіл суду на зняття інформації з телекомунікаційних мереж та прослуховування дзвінків між підозрюваними у змові компаніями.</p> <p>Заявника, який працював в одній з трьох компаній, було звинувачено у цій змові, ґрунтуючись на змісті телефонної розмови між ним та Б. – працівником іншої компанії.</p> <p>Проте в ході судового розгляду, заявника було виправдано за пред'явленим обвинуваченням після заслуговування свідчень, які були надані обвинуваченими та свідками у справі.</p> <p>Суд першої інстанції прийняв до уваги усні свідчення заявника про те, що він не укладав жодної угоди з Б., що підтверджується показаннями обвинуваченого та одного зі свідків.</p> <p>Зрештою, після перегляду справи за скаргою сторони обвинувачення, Верховний Суд скасував виправдувальний вирок щодо заявника, розкритикувавши спосіб щодо того, як суд першої інстанції отримав свідчення, дозволивши обвинуваченим у справі бути присутніми під час допиту свідків, та нездатністю провести розмежування між статусом свідка та обвинуваченого.</p> <p>Верховний Суд також вказав, що заявник та Б. вчинили серйозне порушення у сфері конкурентного законодавства, домовившись між собою тримати високу ціну на обладнання. Примітно, що під час провадження у Верховному Суді обвинувачених та свідків не було повторно допитано. Обвинуваченими були надані лише письмові зауваження, а їх представники брали участь у відкритому судовому слуханні у Верховному Суді у їх справах.</p> <p>Переглянувши справу, Верховний Суд призначив заявникові покарання у виді дев'яти місяців ув'язнення.</p> <p>Посилаючись на положення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд), заявник скаржився, що після його виправдання</p>

	судом першої інстанції його було визнано винним за пред'явленим обвинуваченням Верховним Судом без повторного заслуховування свідчень співообвинувачених та свідків у його справі.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).
Дата прийняття:	16/07/2019
Дата набуття статусу остаточного:	16/10/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF ZHDANOV AND OTHERS v. RUSSIA <i>(Applications nos. 12200/08 and 2 others – see appended list)</i>
Зміст:	<p>У цій справі Палата вирішила визнати заяву, подану одним із заявників у справі – ЛГБТ-активістом Н. Алексєєвим, непринятною з причини зловживання правом на подачу заяви до Суду у зв'язку з образами та погрозами на адресу Суду та його суддів, розміщених у соціальних мережах.</p> <p>Заявниками у цій справі є громадяни Російської Федерації О. Жданов, Н. Алексєєв, К. Непомнящий та О. Наумчик і три російські організації: Регіональна громадська організація «Веселковий дім» (місцезнаходження – м. Тюмень), Автономна неприбуткова організація «Рух за рівність у шлюбі» (місцезнаходження – м. Москва) та Громадська організація «Сочі Прайд Хаус» (місцезнаходження – м. Краснодар). Заявники – фізичні особи є керівниками чи засновниками цих організацій. Перші дві організації були створені для захисту прав представників ЛГБТ-спільноти, а «Сочі Прайд Хаус» – для розвитку спорту для представників ЛГБТ-спільноти та боротьби з проявами гомофобії.</p> <p>Між 2006 та 2011 роками заявники – фізичні особи подавали заяви до реєстраційних органів з метою реєстрації їх організацій, спрямованих на представництво та захист інтересів ЛГБТ-спільноти.</p> <p>Проте як реєстраційні органи, так і національні суди відмовили у проведенні реєстрації таких організацій через наявність формальних помилок у їх заявах та мету організацій – просування прав ЛГБТ-спільноти. Зокрема, національні органи влади, які відповідали за реєстрацію організацій, та суди звернули увагу на те, що діяльність таких організацій може «зруйнувати моральні цінності суспільства» та призвести до зменшення кількості населення, а також може мати наслідком втручання у права більшості російських громадян, які</p>

	<p>вважають, що будь-який прояв одностатевих відносин є образливим, і може спровокувати релігійну та соціальну ворожнечу.</p> <p>У 2006 році один із заявників подав заяву про реєстрацію організації «Веселковий дім», яка також була відхилена органами влади у зв'язку із їхньою метою діяльності та несплатою реєстраційного збору. У 2007 році один із заявників повторно подав заяву про реєстрацію вищеназваної організації після усунення помилок, проте у реєстрації знову було відмовлено з тієї причини, що заявник не скріпив заяву та допустив технічну опіску.</p> <p>У ході оскарження відмови у реєстрації в судовому порядку суди зазначили, що зі змісту статуту організації, яка мала бути зареєстрована, вбачаються ознаки екстремізму.</p> <p>Заявникам-організаціям «Рух за рівність у шлюбі» та «Сочі Прайд Хаус» також було відмовлено у їх реєстрації з причини наявності помилок в оформленні документів та використання іншомовних слів у їхніх назвах.</p> <p>Зрештою національні суди у 2010 році визнали такою, що відповідає закону, відмову органів влади у реєстрації організації «Рух за рівність у шлюбі», оскільки пропаганда узаконення одностатевих шлюбів була несумісною з «усталеною мораллю», державною політикою та національним законодавством.</p> <p>Апеляційна скарга, подана одним із заявників на рішення суду першої інстанції, яким було визнано законною відмову у реєстрації Громадської організації «Сочі Прайд Хаус», була відхилена у 2012 році як така, що подана поза межами строку апеляційного оскарження.</p>
<p>Констатоване порушення (стаття):</p>	<p>ЄСПЛ постановив більшістю голосів, що заява Н. Алексеева визнана неприйнятною з причини зловживання правом на подачу заяви.</p> <p>Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд) щодо заяви № 58282/12.</p> <p>Порушення статті 11 Конвенції (право на свободу зібрань та об'єднань) щодо всіх заяв.</p> <p>Порушення статті 14 Конвенції (заборона дискримінації) у поєднанні зі статтею 11 Конвенції щодо всіх заяв.</p>
<p>Дата прийняття:</p>	<p>16/07/2019</p>
<p>Дата набуття статусу остаточного:</p>	<p>16/10/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.</p>

Назва:	CASE OF ZÜLKÜF MURAT KAHRAMAN v. TURKEY (Application no. 65808/10)
Зміст:	<p>Заявник є громадянином Туреччини, проживає в м. Анкара.</p> <p>Справа стосувалася його засудження за участь у демонстрації, проведеної у м. Газіантеп у 2008 році, проти умов тримання під вартою та стверджуваного катування/жорстокого поводження щодо Abdullah Öcalan, – лідера Робочої партії Курдистану (РПК), яка є незаконною збройною організацією.</p> <p>Заявника було засуджено у 2009 році у зв'язку із участю в РПК та пропаганді на підтримку її діяльності до покарання у виді позбавлення волі на загальний строк більше семи років.</p> <p>Суд першої інстанції обґрунтував своє рішення зробленими під час демонстрації фотознімком, на якому було зображено чоловіка з частково прихованим обличчям, який вважався заявником, а також на звіті поліції, в якому зазначено, що заявник брав участь у демонстрації, проголошуючи лозунги та кидаючи каміння у правоохоронців. Рішення суду було підтримане апеляційним судом 2010 року.</p> <p>Заявник почав відбувати призначене покарання у 2009 році; у 2012 році його було звільнено відповідно до нового законодавства, яким відкладалося виконання покарань, призначених за вчинення злочинів із використанням преси та медіа. Засудження заявника за участь у РПК було скасовано у 2013 році. Останнього було виправдано за іншими обвинуваченнями стосовно перешкоджання діяльності сил безпеки під час демонстрації.</p> <p>Заявник стверджував, що його засудження за участь у демонстрації було несправедливим, а призначене покарання – непропорційним.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 11 Конвенції (право на свободу зібрань та об'єднань) щодо засудження заявника.
Дата прийняття:	16/07/2019
Дата набуття статусу остаточного:	16/10/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF STYRMIR ÞÓR BRAGASON v. ICELAND (Application no. 36292/14)
Зміст:	Заявник у цій справі обіймав посаду виконавчого директора інвестиційного банку до звільнення у грудні 2013 року після визнання

	<p>його винним у пособництві та сприянні у вчиненні шахрайських дій. Скарга заявника до Суду стосувалася несправедливості його засудження.</p> <p>2009 року орган, який здійснює нагляд у сфері фінансів, розпочав розслідування стосовно приватної компанії з приводу придбання гарантійних сертифікатів ощадного банку. Стверджувалося, що два володільця сертифікатів, а саме генеральний директор банку та його виконавчий директор (заявник), у 2010 році були звинувачені у зловживанні своїм службовим становищем, оскільки надали згоду на видачу кредиту приватній компанії для купівлі акцій в ощадному банку без перевірки фінансового стану цієї компанії.</p> <p>Водночас заявника, який виступав посередником у цій угоді, було звинувачено у зловживанні своїм службовим становищем та підбурюванні до вчинення шахрайських дій, зокрема відмивання доходів, одержаних незаконним шляхом.</p> <p>У процесі розгляду кримінального провадження щодо заявника суд першої інстанції заслухав усні свідчення, надані заявником, співобвинуваченими та свідками у справі. В результаті судового розгляду суд першої інстанції виправдав заявника за пред'явленим обвинуваченням, вказавши, що заявникові не було відомо факти того, як ощадний банк надав кредит приватній компанії.</p> <p>Проте після перегляду справи у 2013 році Верховний Суд скасував виправдувальний вирок суду першої інстанції стосовно зловживання заявником своїм службовим становищем та підбурювання до вчинення шахрайських дій. Суд вказав, що, враховуючи його участь при укладанні угоди та знання фінансових інструкцій, він мав знати про те, що угода була незаконною. Примітно, що під час провадження у Верховному Суді заявника та свідків не було повторно допитано. Заявник надав лише письмові зауваження, а його представник брав участь у відкритому судовому слуханні у Верховному Суді щодо справи заявника.</p> <p>Таким чином, заявникові було призначено покарання у виді одного року позбавлення волі.</p> <p>Посилаючись на положення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд), заявник скаржився, що після його виправдання судом першої інстанції його було засуджено Верховним Судом без повторного допиту спів обвинувачених та свідків у його справі.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).

Огляд рішень Європейського суду з прав людини

Дата прийняття:	16/07/2019
Дата набуття статусу остаточного:	16/10/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	<u>CASE OF AVYIDI v. TURKEY</u> (Application no. 22479/05)
Зміст:	Справа стосувалася спору щодо права власності на нерухоме майно. 1998 року під час перегляду реєстрації земельних ділянок, розташованих на острові Гьокчеада, право власності на декілька ділянок було зареєстровано за Казначейством. У подальшому заявник порушив цивільне провадження, в якому він вимагав визнання права власності за цими ділянками за ним, оскільки заявник мав документи, якими підтверджено, що оспорювані земельні ділянки були за ним зареєстровані в березні 1954 року. Проте національні суди відхилили вимоги заявника, оскільки не було можливості встановити, що надані заявником документи дійсно посвідчують право власності на оспорювані земельні ділянки; суд також вказав, що заявник не отримав право власності на землю навіть за принципом набувальної давності, враховуючи те, що він добровільно припинив обробляти землю з 1974 року, і не займав оспорювані земельні ділянки, що рівноцінно добровільній відмові від володіння землею.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції (право на мирне володіння майном).
Дата прийняття:	18/07/2019
Дата набуття статусу остаточного:	18/10/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	<u>CASE OF VAZAGASHVILI AND SHANAVA v. GEORGIA</u> (Application no. 50375/07)
Зміст:	Справа стосувалася вбивства сина заявників під час спецоперації правоохоронними органами та їхньої скарги на відсутність ефективного розслідування обставин його смерті. Події, що мали місце в цій справі, відбулися у травні 2006 року. Син заявників, який перебував за кермом автомобіля, та його друг

	<p>були застрелені працівниками поліції під час поліцейської спецоперації, участь в якій брали більше 50 офіцерів, включаючи старших працівників підрозділу Міністерства внутрішніх справ та працівників служби охорони громадського порядку, які були в масках. Вони були озброєні автоматами, і в процесі операції зробили більше 70 пострілів в автомобіль сина заявників; близько 40 куль влучили у ціль.</p> <p>Поліція зазначала, що сина заявника та його друга було перехоплено під час руху до об'єкта, де вони планували викрасти майно. Проте три дні потому було розпочато розслідування щодо надмірного застосування сили працівниками поліції під час спецоперації.</p> <p>У квітні 2007 року органи прокуратури припинили розслідування обставин подій травня 2006 року у зв'язку з відсутністю в діях працівників поліції ознак злочину; таке рішення ґрунтувалося на свідченнях офіцерів поліції та висновках балістичних експертиз.</p> <p>Заявники зібрали власні докази та провели бесіди з очевидцями події травня 2006 року. Заявники направляли заяви про відновлення розслідування до Генеральної прокуратури; в грудні 2012 року за відповідним наказом Генеральної прокуратури розслідування було відновлено. Заявники не отримали статуси потерпілих у цій справі.</p> <p>У жовтні 2015 року суд першої інстанції визнав п'ятьох колишніх офіцерів Міністерства внутрішніх справ, включно з І. П. – екс-заступником керівника підрозділу поліції, у вбивстві з обтяжуючими обставинами, фальсифікації доказів та незаконному арешті.</p> <p>Окрім іншого, суд встановив, що І. П. мав особисту неприязнь до друга сина заявників, який перебував разом з ним в автомобілі, і що він організував спецоперацію заради помсти. Поліція сфабрикувала докази, що нібито син заявників та його друг відкрили вогонь, і поліція відкрила вогонь у відповідь. Окрім іншого, один з працівників поліції підійшов до автомобіля і вбив сина заявника та його друга пострілом в голову.</p>
<p>Констатоване порушення (стаття):</p>	<p>Порушення статті 2 Конвенції (право на життя).</p>
<p>Дата прийняття:</p>	<p>18/07/2019</p>
<p>Дата набуття статусу остаточного:</p>	<p>18/10/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.</p>

<p>Назва:</p>	<p>CASE OF RUSTAVI 2 BROADCASTING COMPANY LTD AND OTHERS v. GEORGIA (Application no. 16812/17)</p>
<p>Зміст:</p>	<p>Заявниками у цій справі є телевізійна компанія та її колишні власники; предмет спору стосувався питання права власності на телевізійну компанію, і у своїй заяві до Суду вони скаржилися на те, що судді, які розглядали їхню справу в національних судах, не були незалежними та неупередженими.</p> <p>Заявники стверджували, що у зв'язку із навмисним включенням попередніми власниками телеканалу, які порушили провадження про право власності у національних судах, вимоги про захист авторського права було змінено розподіл справи на іншого суддю, у якого були повноваження на здійснення судочинства та який мав спеціалізацію в сфері права інтелектуальної власності.</p> <p>Окрім іншого, заявники стверджували, що дружина судді, який розглядав їхню справу в суді першої інстанції, опублікувала декілька постів в мережі Facebook, в яких містилася негативна думка як про сам телеканал, так і про його генерального директора.</p> <p>ЄСПЛ щодо цього вказав, що дружина судді жодним чином не коментувала результат розгляду справи; окрім іншого, жоден з постів у соціальній мережі не може бути сприйнято як спробу сформуванню правову позицію її чоловіка-судді або вплинути на нього. Зокрема, вимога неупередженості жодним чином не забороняє членам родини судді висловлювати свою позицію з тих питань, які турбують суспільство. У справі, що була предметом розгляду, заявники не надали достатніх доказів про те, що публікації дружини судді якимось чином вплинули на нього під час розгляду справи. На відмову у задоволенні клопотання заявників про відвід суддя вказав, що дружина ніколи не обговорювала з ним зміст своїх публікацій в соціальній мережі, і що він не знав про їх існування взагалі.</p> <p>Окрім іншого, заявники стверджували, що склад суду апеляційної інстанції, який розглядав їхню справу, не був неупередженим та об'єктивним з огляду на те, що один із суддів апеляційної колегії мав певні зв'язки з суддею першої інстанції, оскільки обидва входили до складу Союзу суддів Грузії.</p> <p>Заявники також скаржилися, що одна з суддів Верховного Суду декілька років тому внесла кошти на розвиток політичної партії, а тому постає питання про її неупередженість.</p> <p>ЄСПЛ вказав, що справа, яка була предметом розгляду в національних судах, стосувалася двох приватних осіб: ні політична партія, ні органи державної влади не були стороною в процесі; окрім</p>

	іншого, суддя внесла кошти на розвиток партії декілька років назад, під час роботи у приватній сфері.
Констатоване порушення (стаття):	Відсутність порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд) щодо рішення суду першої інстанції. Відсутність порушення пункту 1 статті 6 Конвенції щодо рішення апеляційного суду. Відсутність порушення пункту 1 статті 6 Конвенції щодо складу Верховного Суду, який розглядав справу в порядку касаційного провадження.
Дата прийняття:	18/07/2019
Дата набуття статусу остаточного:	18/10/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF T.I. AND OTHERS v. GREECE (Application no. 40311/10)
Зміст:	Справа стосувалася скарг трьох громадян Росії про те, що вони стали жертвами торгівлі людьми і їх насильно змусили займатися проституцією в Греції. Між червнем і жовтнем 2003 року три заявниці прибули до Греції після того, як отримали візи через Генеральне консульство Греції в Москві. Вони стверджували, що працівники консульства були підкуплені російськими торговцями людьми і видавали візи, завдяки яким доставляли людей до Греції з метою сексуальної експлуатації. Три заявниці отримали статуси жертв торгівлі людьми, і органи влади відкрили два кримінальні провадження проти осіб, які підозрювалися в їх експлуатації. Окрім іншого, було розпочато розслідування щодо видачі віз працівниками консульства. У вересні 2003 року одну із заявниць затримали працівники поліції через заняття проституцією. Вона зазначила, що її змушують це робити. Впродовж місяця було порушено кримінальні провадження проти трьох осіб, а в червні 2011 року суд визнав двох із них винними у злочинній змові з метою організації проституції і торгівлі людьми, та призначив покарання у виді п'яти років і десяти місяців позбавлення волі; третю обвинувачену особу було виправдано. У грудні 2003 року інші дві заявниці звернулися до служби безпеки поліції, стверджуючи, що вони є жертвами торгівлі людьми. В ході розслідування заявниці вказали на трьох осіб, які підозрюються у вчинених злочинах. За результатами судового розгляду двох із них було визнано винними за пред'явленим обвинуваченням, а також

	<p>через підробку та фальсифікацію документів і призначено їм покарання у виді позбавлення волі. У березні 2013 року апеляційний суд виправдав осіб, яких було звинувачено в торгівлі людьми.</p> <p>У травні 2005 року заявниці звернулися до прокурора кримінального суду, до компетенції якого входить питання відповідальності за торгівлю людьми, і вказали, що в документах, які були використані для отримання візи, містилася неправдива інформація, та звинуватили працівників консульства і компанії, які сприяли їх переміщенню до Греції.</p> <p>Надалі були відкриті кримінальні провадження і розпочато розслідування стосовно працівників консульства за підозрою в торгівлі людьми. Проте в лютому 2016 року відділ обвинувачення кримінального суду припинив розслідування у зв'язку зі спливом строку давності притягнення до відповідальності двох підозрюваних осіб; окрім цього, відділ обвинувачень зазначив, що суттєвих доказів ймовірного вчинення іншим працівником консульства злочину немає.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 4 Конвенції (заборона рабства і примусової праці).
Дата прийняття:	18/07/2019
Дата набуття статусу остаточного:	18/10/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF GOGALADZE v. GEORGIA <i>(Application no. 8971/10)</i>
Зміст:	Справа стосувалася скарги заявника на жорстоке поводження/ катування, застосоване до нього працівниками правоохоронних органів після його арешту, та відсутність ефективного розслідування цього.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 3 Конвенції (заборона катування).
Дата прийняття:	18/07/2019
Дата набуття статусу остаточного:	18/10/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.

<p>Назва:</p>	<p>CASE OF R.V. AND OTHERS v. ITALY (Application no. 37748/13)</p>
<p>Зміст:</p>	<p>Справа щодо застосування заходів захисту дітей заявника Д. та Т., які були застосовані більше десяти років тому.</p> <p>Так, заявниця одружена з С. М.; від шлюбу у них народилося двоє дітей – Д. та Т. У вересні 2005 року С. М. та мати заявниці звернулися до місцевого центру захисту сімейного здоров'я та підтримки сім'ї, висловлюючи турботу про неадекватну поведінку заявниці та того факту, що вона не проявляє турботу за дітей; вона влаштовувала бійки з чоловіком на очах у дітей; не повідомляла чоловіка про її місцезнаходження разом із дітьми пізно вночі.</p> <p>У листопаді 2005 року прокуратура звернулася до суду з клопотанням про тимчасове поміщення дітей під опіку місцевих органів влади.</p> <p>У подальшому пара вирішила розірвати свій шлюб. Під час судового розгляду справи про розірвання шлюбу заявниця клопотала про визначення місця проживання дітей разом з нею і висловила свою згоду бути під наглядом соціальних служб. На запит суду соціальні органи надали рекомендації запровадити нагляд за дітьми за місцем їх проживання в грудні 2005 року.</p> <p>У 2006 році діти були поміщені під тимчасову опіку їхньої бабусі по лінії батька. Проте у квітні 2007 року психолог на запит суду надав висновок, у якому зазначив, що діти зазнають психологічного тиску, перебуваючи разом із бабусею, і ніхто з членів родини не здатен забезпечити належне перебування дітей разом з ними.</p> <p>Експерт рекомендував помістити дітей до прийомної сім'ї, а всі контакти з батьками здійснювати під наглядом. З урахуванням цього національні суди негайно постановили рішення про припинення контакту з батьками, а в серпні 2007 року діти були поміщені до прийомної сім'ї. В грудні 2011 року суд повторно підтвердив необхідність перебування дітей у прийомній сім'ї, посилаючись на висновок психолога 2007 року.</p> <p>Заявниця стверджувала, що заходи, які були запроваджені для захисту дітей, становили порушення їх права на повагу до приватного і сімейного життя.</p>
<p>Констатоване порушення (стаття):</p>	<p>Порушення статті 8 Конвенції (право на повагу до приватного і сімейного життя).</p>
<p>Дата прийняття:</p>	<p>18/07/2019</p>

Дата набуття статусу остаточного:	18/10/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF CHATZIGIANNAKOU v. GREECE (Application no. 58774/12)
Зміст:	<p>Справа стосувалася невиконання рішення про демонтаж небезпечних конструкцій будівлі з причини їх невідповідності антисейсмічним нормам. Будинок заявниці розташований поряд із цієї будівлею, а тому вона стверджувала, що у разі його обвалу її будинок може бути в небезпеці.</p> <p>Заявниця зверталася до департаменту планування та будівництва місцевих органів влади з вимогою перевірити на відповідність антисейсмічним нормам багатоквартирний будинок, який почав будуватися поряд з її будинком.</p> <p>Департамент встановив порушення забудовником будівельних норм та звернувся до вищестоящого органу з проханням накладити санкції на забудовника та припинити будівництво.</p> <p>31 жовтня 2001 року Генеральний Секретар регіону Аттика прийняв рішення про надання компанії-збудовнику строку для усунення недоліків будівничих конструкцій та приведення їх у відповідність до антисейсмічних норм.</p> <p>Незважаючи на те, що це рішення стало остаточним і строк його виконання минув, роботи по усуненню недоліків конструкцій ніколи не проводилися.</p> <p>27 вересня 2002 року мати заявниці звернулася до Генерального Секретаря регіону Аттика з проханням вжити невідкладних заходів для виконання рішення від 31 жовтня 2001 року. У зв'язку із ненаданням відповіді на таке прохання вона звернулася до Верховного Адміністративного Суду.</p> <p>7 березня 2012 року Верховний Адміністративний Суд визнав апеляцію матері заявника неприйнятною і вказав, що рішення від 31 жовтня 2001 року стало остаточним, проте виконане не було, але питання невиконання органами влади рішення не є предметом апеляції в порядку адміністративного судочинства.</p>
Констатоване порушення (стаття):	<p>Порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції (право на мирне володіння майном).</p> <p>Порушення статті 13 Конвенції (право на ефективний засіб правового захисту).</p>

Дата прийняття:	18/07/2019
Дата набуття статусу остаточного:	18/07/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF CHENCHEVIK v. UKRAINE <i>(Application no. 56920/10)</i>
Зміст:	Заявник скаржився, що працівники поліції катували його 31 березня 2010 року, і що він не мав ефективного засобу правового захисту в цьому відношенні. Окрім іншого, заявник скаржився, що протокол про його затримання слідчий склав після спливу більше як 10 годин з моменту його фактичного арешту.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 3 Конвенції (заборона катування) щодо катування заявника правоохоронцями. Порушення статті 3 Конвенції щодо непроведення ефективного розслідування скарг заявника про жорстоке поводження. Порушення пункту 1 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканність).

Огляд рішень Європейського суду з прав людини. Рішення за період з 15.07.2019 по 19.07.2019 / Відпов. за вип.: Д. П. Мордас, Р. Ш. Бабанли, О. Ю. Тарасенко. – Київ, 2019. – Вип. 26. – 14 стор.

Застереження:

1. Огляд окремих судових рішень, зокрема й їх переклад, здійснюється працівниками департаменту аналітичної та правової роботи Верховного Суду з використанням матеріалів, розміщених на веб-сайтах Європейського суду з прав людини:

<https://www.echr.coe.int/Pages/home.aspx?p=home>,

<https://hudoc.echr.coe.int>.

2. Огляд рішень здійснюється з метою ознайомлення з їх коротким змістом. Для повного розуміння суті висловленої в судовому рішенні правової позиції необхідно ознайомитися з його повним текстом, розміщеним на веб-ресурсах Європейського суду з прав людини.

3. Інформація має суто допоміжний та довідковий характер та не має на меті висвітлити суть усієї проблематики, яка вирішується відповідними судовими рішеннями.

Стежте за нами онлайн

 fb.com/supremecourt.ua

 t.me/supremecourtua